

Sapatin Vartija

Loka-Joulukuu 2019

Amen,
hicle,
Herra Jeesus!

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

Kansikuvat: Kesäjuhlat Suomessa

Nuoret sapatinpitäjät

Elokuun 22 päivänä 1857, Montereyn rukoushuoneessa Michiganissa minulle näytettiin, että monet eivät vielä olleet kuulleet Jeesuksen ääntä ja ettei pelastava sanoma ollut vallannut heidän sieluaan eikä aikaansaanut elämässä uskonpuhdistusta. Monilla nuorilla ei ole Jeesuksen Henkeä. Heidän sydämessään ei ole Jumalan rakkautta ja siksi kaikki luonnolliset pyyteet ovat heissä voitolla Jumalan Hengen ja pelastuksen asemesta.

Ne, joilla todella on Jeesuksen uskonto, eivät häpeä eivätkä pelkää kantaa ristiä niiden nähden, jotka ovat heitä kokeneempia. Jos he vilpittömästi haluavat elää oikein, niin he tahtovat vastaanottaa kaiken sen avun, minkä voivat saada vanhemmilta kristityiltä. Ilmielin he sallivat heidän auttaa itseään; Jumalan rakkauden lämmittämät sydämet eivät vähästä häiriinny kristillisessä vaelluksessaan. He puhuvat siitä, mitä Jumalan Henki vaikuttaa sisältäpäin. Se ilmenee heidän lauluissaan ja rukouksissaan. Uskonnon ja pyhän elämän puute tekee nuoret vastahakoisiksi. Heidän elämänsä tuomitsee heidät. He tietävät, etteivät he elä, niin kuin kristittyjen pitäisi, ja sen vuoksi he eivät luota Jumalaan eivätkä seurakuntaan.

Nuoret tuntevat olonsa vapaammaksi vanhempien poissa ollessa, koska he keskenään ollen ovat samankaltaisten seurassa. Jokainen katsoo olevansa yhtä hyvä kuin toinenkin. Kaikki ovat puuttuvaisia, mutta käyttävät itseään mittanaan ja vertaavat itseään toinen toiseensa unohtaen ainoan täydellisen ja todellisen mittapuun. Jeesus on tosi esikuva. Hänen uhrautuva elämänsä on meidän esikuvamme.

Minä näin, miten vähän tätä esikuvaa tutkittiin ja miten vähän Häntä ylistettiin nuorille. Miten vähän nuoret kärsivätkään tai kieltäytyvät uskontonsa puolesta! He tuskin ajattelevat uhrausta. Tässä kohdin he eivät lainkaan seuraa esikuvaa. Näin, että heidän elämänsä vaatimuksena on oman minän ja ylpeyden tyydyttäminen. He unohtavat kipujen Miehen, joka oli sairauden tuttava. Heitä eivät liikuta Jeesuksen kärsimykset Getsemanessa, suuret veripisarat, joita Hän hikoili puutarhassa, eikä orjantappuroista punottu kruunu, mikä repi verille Hänen pyhän otsansa. He ovat tulleet tunnottomiksi. Heidän aistinsa ovat tylsistyneet, eikä heillä ole mitään käsitystä heidän hyväkseen annetusta suuresta uhrista. He voivat istua kuuntelemassa esitystä rististä ja kuulla, miten julmat naulat iskettiin Jumalan Pojan käsien ja jalkojen lävitse, mutta se ei liikuta heidän sielunsa sisintä.

Enkeli sanoi: »Jos sellaiset pääsisivät Jumalan kaupunkiin ja heille sanottaisiin, että he saisivat iankaikkisesti nauttia kaikesta sen ihanuudesta ja

kirkkaudesta, heillä ei olisi mitään käsitystä siitä, miten kalliisti se perintö on ostettu heille. He eivät koskaan käsittäisi Vapahtajan rakkauden mittaamatonta syvyyttä. He eivät ole juoneet Hänen maljastaan eikä heitä ole kastettu Hänen kasteellaan. Taivas turmeltuisi, jos sellaiset olisivat siellä. Vain ne, jotka ovat osallistuneet Jumalan Pojan kärsimyksiin, jotka ovat tulleet suuresta ahdistuksesta ja ovat pesseet viittansa ja valkaisseet sen Karitsan veressä, voivat nauttia taivaan kuvaamatonta kirkkautta ja ääretöntä ihanuutta.»

Tämän välttämättömän valmistautumisen puute jättää ulkopuolelle suuren osan nuorista uskon tunnustajista, sillä he eivät ahkeroi kyllin vakavasti ja innokkaasti päästäkseen siihen lepoon, mikä Jumalan kansalle on tuleva. He eivät rehellisesti tunnusta syntejään saadakseen ne anteeksi ja pois pyyhityksi. Pian nämä synnit tulevat ilmi täydessä laajuudessaan. Jumala ei torku. Hän tietää jokaisen synnin, mikä on ihmissilmältä kätkössä. Syylliset tietävät tarkoin, mitkä synnit heidän on tunnustettava saadakseen sielunsa puhtaaksi Jumalan edessä. Jeesus tarjoaa heille nyt tilaisuuden tunnustaa, nöyrästi katua ja puhdistaa elämänsä tottelemalla totuutta ja elämällä sen mukaan. Nyt on aika korjata vääryydet ja tunnustaa synnit tai muutoin syntinen joutuu kohtaamaan ne Jumalan vihan päivänä.

Vanhempien yhteinen kurinpito

Vanhemmat yleensä luottavat liian paljon lapsiinsa. Usein heissä on salaista vilppiä samaan aikaan kun vanhemmat luottavat heihin. Vanhemmat, tarkatkaa lapsianne erikoisen huolellisesti. Kehottakaa, nuhdelkaa ja neuvokaa heitä ylös noustessanne ja istumaan käydessänne, ulos mennessänne ja sisään tullessanne, käsky käskyn päälle, läksy läksyn päälle, milloin siellä, milloin täällä. Alistakaa lapset tahtoonne, kun he ovat nuoria. Monet vanhemmat laiminlyövät tämän pahoin. He eivät suhtaudu lapsiinsa niin lujasti ja päättävästi kuin heidän pitäisi. He sallivat heidän olla maailman kaltaisia, rakastaa vaatteita ja seurustella niiden kanssa, jotka vihaavat totuutta ja joiden vaikutus on myrkyllinen. Näin menetellen he edistävät lastensa maailmanmielisyyttä.

Näin, että kristittyjen vanhempien tulisi lujasti päättää yksissä tuumin hallita lapsiaan. Jotkut vanhemmat tekevät tässä virheen - heiltä puuttuu yksimielisyyttä. Toisinaan on virhe isässä, mutta useimmiten äidissä. Hellyydessään äiti hemmottelee lapsiaan ja antaa heille periksi. Isän työ vaatii häntä usein olemaan poissa kotoa ja lasten seurasta. Tällöin äidin vaikutus on ratkaiseva. Hänen esimerkkinsä muovaa suureksi osaksi lasten luonteen.

Jotkut hellät äidit sietävät lapsissaan vääryyksiä, joita heidän ei pitäisi sallia

ilmenevän näissä vähääkään. Isä ei välistä huomaa lasten virheitä. Äiti suo lapsille joitakin vaatteita tai suostuu heidän muihin mielitekoihinsa, niin ettei isän anneta tietää siitä mitään, koska hän nuhtelisi sellaisesta.

Näin oikeastaan opetetaan lapsia petollisiksi. Jos isä sitten saa kuulla näistä väärinkäytöksistä, puolustellaan niitä ja kerrotaan hänelle vain puoli totuutta. Äiti ei ole avomielinen. Hän ei ota huomioon, niin kuin hänen pitäisi, että isä tuntee lapsia kohtaan yhtä suurta mielenkiintoa kuin hänkin, ja ettei isältä tulisi peittää mitään niistä virheistä, jotka lapsista olisi poistettava heidän vielä ollessaan nuoria. Asiat on salattu. Lapset tietävät, ettei vanhempien kesken ole yhteisymmärrystä, ja sillä on oma vaikutuksensa heihin. Lapset alkavat pienestä pitäen pettää, salailla asioita ja esittää niitä väärässä valossa äidilleen yhtä hyvin kuin isälleenkin. Liiottelu tulee tavaksi ja selviä valheitakin alkaa ilmaantua omantunnon niistä paljonkaan syyttämättä.

Nämä väärinkäytökset alkoivat siitä, että äiti salasi jotakin isältä, joka yhtä suurella mielenkiinnolla kuin hänkin seuraa lastensa luonteen muodostumista. Isän kanssa olisi pitänyt neuvotella avoimesti. Kaikki olisi pitänyt esittää hänelle peittelemättä. Mutta päinvastainen menettely, lasten väärinkäytösten salaaminen, herättää heissä petollisuutta ja tekee heistä valheellisia ja epärehellisiä.

Näiden lasten ainoa toivo, olivatpa he uskonnollisia tai eivät, on perusteellinen kääntyminen. Koko heidän luonteensa on muututtava. Ajattelematon äiti, tiedätkö lapsiasi opettaessasi, että heidän nuorena saamansa opetus vaikuttaa koko heidän uskonnolliseen kokemukseensa. Taivuta heidät nuorena, opeta heidät alistumaan tahtoosi, niin he sitä helpommin oppivat noudattamaan Jumalan vaatimuksia. Rohkaise heitä olemaan vilpittömiä ja rehellisiä. Älä koskaan päästä heitä epäilemään vilpittömyyttäsi ja ehdotonta totuudenmukaisuuttasi.

Näin, että nuoret tunnustavat, mutta eivät omista Jumalan pelastavaa voimaa. Heiltä puuttuu uskontoa, puuttuu pelastus. Ja voi heidän joutavaa, hyödytöntä puhelemistaan! Heistä tehdään tarkkoja, pelottavia merkintöjä, ja kuolevaiset tuomitaan niiden tekojen mukaan, mitä he ruumiissaan tekevät. Nuoret ystävät, tekonne ja turhat sananne ovat muistiin merkityt. Keskustelunne ei ole kosketellut ikuisia asioita vaan milloin mitäkin - se on ollut tavanomaista maailmallista keskustelua, mihin kristittyjen ei pitäisi ryhtyä. Se kaikki on kirjoitettu Jumalan kirjaan.

Tosi kääntymys tarpeellinen

Näin, että ellei nuorissa tapahdu täydellistä muutosta, perinpohjaista

kääntymystä, taivas voi jäädä heiltä saavuttamatta. Minulle on näytetty, että vain puolet niistä nuorista, jotka tunnustavat uskontoa ja totuutta, ovat todella kääntyneitä. Jos he olisivat kääntyneet, he tuottaisivat hedelmää Jumalan kunniaksi. Monet turvautuvat kuviteltuun toivoon, millä ei ole mitään tosi perustusta. Lähdettä ei ole puhdistettu, ja siksi siitä lähtevät virrat eivät ole puhtaita. Puhdistakaa lähde, niin virratkin puhdistuvat. Jos sydän on oikeassa tilassa, niin sanasi, pukusi ja tekosi ovat kaikki oikeat. Tosi jumalisuutta puuttuu. En tahtoisu tuottaa häpeää Mestarilleni myöntämällä, että huolimaton, tyhjämpäiväinen ja rukoilematon henkilö olisi kristitty. Ei, sillä kristitty on saanut voiton helmasynneistään ja intohimoistaan. Synninsairaalle sielulle on olemassa lääke. Tämä lääke on Jeesuksessa. Kallis Vapahtaja! Hänen armonsä riittää heikoimmallekin, ja ilman Hänen armoaan väkevinkin tuhoutuu.

Näin, miten tämä armo voidaan saada. Mene kammioosi ja siellä yksinäsi pyydä Jumalalta: »Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.» Ps. 51:12. Ole vakavissasi, ole vilpittön. Palava rukous voi paljon. Kamppaile rukouksessa Jaakobin tavoin. Käy tuskien taistelua. Getsemanen puutarhassa Jeesus hikoili suuria veripisaroiia; sinunkin täytyy ponnistella. Älä poistu kammiostasi, ennen kuin tunnet olevasi vahva Jumalassa; sitten valvo, ja juuri niin kauan kuin valvot ja rukoilet, voit pitää tämän sinua vaivaavan pahan lannistettuna, ja Jumalan armo pääsee ilmenemään sinussa.

Jumala varjeltkoon, etten lakkaisi varoittamasta teitä. Nuoret ystävät, etsikää Herraa ehyellä sydämellä. Tulkaa innokkaina ja kun teistä vilpittömästi tuntuu, että ilman Jumalan apua tuhoudutte ja kun halajatte Häntä, niin kuin peura halajaa vesipuroille, silloin Herra nopeasti vahvistaa teitä. Silloin rauhanne ylittää kaiken ymmärryksen. Jos tahdotte pelastua, teidän täytyy rukoilla. Varatkaa siihen aikaa. Älkää olko rukouksissanne hätäisiä ja huolimattomia. Anokaa, että Jumala aikaansaa teissä läpikotaisen uudistuksen ja että Hänen Henkensä hedelmät ilmenisivät teissä, niin että loistatte valona maailmassa. Älkää olko esteenä tai kirouksena Jumalan asialle: te voitte olla sille avuksi ja siunaukseksi. Uskotteleeko Saatana teille, ettette voi iloita täydestä pelastuksen lahjasta? Älkää uskoko häntä.

Näin, että jokaisen kristityn etuoikeus on kokea Jumalan Hengen syvää vaikutusta. Suloinen, taivaallinen rauha täyttää mielen ja halukkaasti te mietiskelette Jumalaa ja taivasta. Te riemuitsette Hänen sanansa ihanista lupauksista. Mutta katsokaa ensiksi, että olette aloittaneet kristityn vaelluksen. Tietäkää, että olette ottaneet ensimmäiset askelenne iankaikkisen elämän tiellä. Älkää eksykö. Pelkään, niin, tiedän, etteivät monet teistä tiedä, mitä uskonto on. Olette tunteneet eräänlaista kiihtymystä ja mielenliikutusta, mutta

ette ole koskaan nähneet syntiä koko laajuudessaan. Ette koskaan ole tunteneet turmiollista tilanne ja kääntyneet katkerasti surren pois pahoilta teiltänne. Ette koskaan ole kuolleet maailmalle. Rakastatte vielä sen nautintoja; antaudutte mielellänne keskustelemaan maailmallisista asioista. Mutta kun tulee puhe Jumalan totuudesta, teillä ei ole mitään sanottavaa. Mistä johtuu tämä sanattomuus? Miksi teillä riittää niin paljon puhuttavaa maailmallisista asioista ja miksi vaikenette asiasta, jonka tulisi eniten kiinnostaa teitä - asiasta, jonka pitäisi vallata koko sielunne? Jumalan totuus ei asu teissä.

Näin, että monet ovat tunnustukseltaan kauniita, vaikka sisällä on turmelusta. Älkää pettäkö itseänne, väärsydämiset tunnustajat. Jumala katsoo sydämeen. »Sydämen kyllyydestä suu puhuu.» Matt. 12:34. Näin, että sellaisten sydämessä on maailma, mutta Jeesuksen uskonto ei ole siellä. Jos kristityiksi tunnustautuvat rakastavat Jeesusta enemmän kuin maailmaa, niin he mielellään puhuvat Hänestä, parhaasta ystävästään, johon heidän ylevimmät tunteensa keskittyvät. Hän tuli heidän avukseen silloin, kun he tunsivat olevansa kadotettuja ja näännyksissä. Uupuneina ja synnin rasittamina he kääntyivät Hänen puoleensa. Hän poisti heidän syyllisyyden ja synnin taakkansa, otti pois heidän surunsa ja murheensa ja käänsi koko heidän tunne-elämänsä suunnan. He vihaavat nyt sitä, mitä ennen rakastivat, ja he rakastavat nyt sitä, mitä ennen vihasivat.

Jeesus vaatii kaiken

Onko tämä suuri muutos tapahtunut teissä? Älkää eksykö. Joko olen lainkaan mainitsematta Kristuksen nimeä tai tahdon antaa Hänelle koko sydämeni, jakamattoman kiintymykseni. Meidän tulisi olla syvästi kiitollisia siitä, että Jeesus tahtoo hyväksyä tämän uhrin. Hän vaatii kaiken. Kun me suostumme Hänen vaatimuksiinsa ja luovumme kaikesta, niin silloin, mutta ei ennen, Hän kietoo ympärillemme armon käsivartensa. Mutta mitä annamme antaessamme kaiken? Synnin saastuttaman sielumme, jotta Jeesus sen puhdistaisi armollaan ja pelastaisi sen kuolemasta rajattomalla rakkaudellaan. Ja kuitenkin näin, että joidenkin mielestä oli vaikeaa luopua kaikesta. Minua hävettää kuulla puhuttavan siitä, hävettää kirjoittaa siitä.

Puhutteko itse kieltäytyksestä? Mitä Kristus antoi meille? Kun teistä tuntuu vaikealta, että Kristus vaatii kaiken, niin menkää Golgatalle ja itkekää siellä tuollaista ajatusta. Katsokaa miten julmat naulat lävistivät Vapahtajamme kädet ja jalat, jotta Hänen oma verensä voisi pestä teidät puhtaiksi synnistä !

Ne, jotka tuntevat Jumalan pakottavaa rakkautta, eivät kysele, miten vähän tarvitsee antaa taivaallisen palkinnon saamiseksi; he eivät kysy vähintä

määrää, vaan pyrkivät täydellisesti täyttämään Lunastajansa tahtoa. Innokkaasti ja halukkaasti he luovuttavat *kaiken*, ja heidän osoittamansa into on heidän tavoitteensa arvon mukaista. Mikä on tämä tavoite? Kuolemattomuus, iankaikkinen elämä. {TA 46.3}

Nuoret ystävät, monet teistä ovat pahoin eksyneet. Olette tyytyneet vähempään kuin puhtaaseen ja saastuttamattomaan uskontoon. Haluan herättää teidät. Jumalan enkelit koettavat herättää teidät. Oi, että Jumalan Sanan tärkeät totuudet saisivat herättää teidät tajuamaan vaaranne ja johtaisivat teidät tarkoin tutkimaan itseänne! Sydämenne ovat vielä lihalliset. Ne eivät ole alistuneita Jumalan lakiin, eivätkä voikaan olla. Näiden lihallisten sydänten täytyy muuttua, ja silloin näette pyhyiden niin ihanaksi, että halajatte sitä, niin kuin peura halajaa vesipurolle. Silloin rakastatte Jumalaa ja rakastatte Hänen lakiaan. Silloin Kristuksen ies on sovelias ja Hänen kuormansa keveä. Vaikka teillä on koetuksia, niin nämä koetukset hyvin kestettyinä tekevät tien vain rakkaammaksi. Katoamaton perintö kuuluu kieltäytyvälle kristitylle. Näin, ettei kristityn pitäisi antaa liian suurta merkitystä onnellisuuden tunteelle eikä olla siitä liian riippuvainen. Nämä tunteet eivät aina ole luotettavia. Jokaisen kristityn tulisi pyrkiä palvelemaan Jumalaa periaatteesta eikä olla tunteen varassa. Siten usko tulee käyttöön ja lisääntyy. Minulle näytettiin, että jos kristitty elää nöyrästi ja itsensä uhraten, niin seurauksena on rauha ja ilo Herrassa. Suurin onni saavutetaan tekemällä toisille hyvää, tekemällä toisia onnellisiksi. Sellainen onni on kestävä.

Monilla nuorilla ei ole täsmällistä periaatetta Jumalan palvelemisensa pohjana. He eivät harjoita uskoa. Vähäininkin vaikeus lannistaa heidät. Heiltä puuttuu voimaa ja kestävyyttä. He eivät kasva arnessa. He näyttävät pitävän Jumalan käskyt. He esittävät silloin tällöin muodollisen rukouksen, ja heitä kutsutaan kristityiksi. Heidän vanhempansa ovat heistä niin huolissaan, että hyväksyvät kaiken, mikä näyttää suotuisalta, mutta eivät näe vaivaa heidän hyväkseen, eivätkä opeta heille, että lihallisen mielen täytyy kuolla. He rohkaisevat heitä tulemaan mukaan ja toimimaan, mutta he eivät saata heitä tutkimaan omaa sydäntään ahkerasti ja laskemaan, mitä maksaa olla kristitty. Seurauksena on, että nuoret tunnustautuvat kristityiksi koettelematta riittävästi vaikkuttimiaan.

Totinen Todistaja sanoo: »Jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, et ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos.» Ilm. 3:15, 16. Saatana haluaa teidän olevan nimikristittyjä, sillä siten voitte paremmin täyttää hänen tarkoituksensa. Jos teillä on muoto, mutta ei tosi jumalaisuutta, niin hän voi käyttää teitä houkuttelemaan toisia samalle itsepetoksen tielle. Jotkut sieluraukat katsovat teihin Raamatun esittämän

mittapuun sijasta eivätkä pääse ylemmäksi. He ovat yhtä hyviä kuin tekin ja ovat siihen tyytyväisiä. Nuoria kehoitetaan usein täyttämään velvollisuutensa ja puhumaan tai rukoilemaan kokouksissa; heitä kehoitetaan kuolettamaan ylpeytensä. Joka askelella heitä kehoitetaan. Sellainen uskonto ei ole minkään arvoista. Te kylmäsydämiset tunnustajat, antakaa lihallisen sydämenne muuttua, niin Jumalan palveleminen ei ole tuollaista raadantaa. Kaikki mieltymys vaatteisiin ja ulkonäön tehostamiseen häviää. Se aika, minkä seisotte peilin edessä laittaen tukkaanne silmää viehättäväksi, pitäisi käyttää rukoukseen ja sydämen tutkisteluun. Pyhittyneessä sydämessä ei ole sijaa millekään ulkonaiselle kaunistukselle, vaan sen tilalla on harras ja vakava pyrkimys sisäiseen kauneuteen, kristityn hyveisiin - Jumalan Hengen hedelmien saamiseen.

Apostoli sanoo: »Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhasan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis.» 1 Piet. 3:3, 4.

Kukistakaa lihallinen mieli, uudistakaa elämä, niin keho kuolevainen ulkokuori ei tule sillä tavoin palvotuksi epäjumalana. Jos sydän on uudistunut, se näkyy ulkoasusta. Jos Kristus on meissä kirkkauden toivona, niin me havaitsemme Hänet niin äärettömän viehättäväksi, että sielu rakastuu Häneen. Se tahtoo riippua Hänessä kiinni ja rakastaa Häntä, ja Häntä ihaillessa oma minä unohtuu. Jeesusta korotetaan ja palvotaan, ja oma minä lannistuu ja nöyrytyy. Mutta tunnustaminen ilman tätä syvää rakkautta on pelkkää puhetta, kuivaa muodollisuutta ja raskasta raadantaa. Monilla teistä saattaa olla käsitys uskonnosta päässä, ulkonainen uskonto, mutta sydän ei ole puhdistunut, Jumala katsoo sydämeen; »kaikki on alastonta ja paljastettua Hänen silmiänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili.» Hepr. 4:13. Tyytyykö Hän mihinkään vähempään kuin siihen, että totuus vallitsee sisimmässä? Jokaisesta tosi kääntyneestä sielusta voidaan erehtymättömästi huomata, että hänen lihallinen mielensä on kukistunut.

Puhun suoraan. En luule tämän masentavan tosi kristittyjä, enkä halua kenenkään teistä joutuvan ahdingon aikaan ilman täysin perusteltua toivoa Lunastajaansa. Päätä saada pahinkin selville itsestäsi. Varmistaudu siitä, että sinulla on perintöosa ylhäällä. Kohtele rehellisesti omaa sieluasi. Muista, että Jeesus asettaa Isänsä eteen seurakunnan, jossa ei ole tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista.

Mistä tiedät, että Jumala hyväksyy sinut? Tutki rukoillen Hänen Sanaansa. Älä päästä mitään muuta kirjaa syrjäyttämään sitä. Tämä kirja vakuuttaa

synnistä. Se ilmoittaa selvästi pelastuksen tien. Se osoittaa kirkkaan ja ihanan palkinnon. Se ilmaisee sinulle täydellisen Vapahtajan ja opettaa sinulle, että voit pelastua vain Hänen rajattoman armonsa avulla.

Älä laiminlyö salaista rukousta, sillä se on uskonnon ydin. Ano sydämen puhtautta rukoillen hartaasti ja palavasti. Rukoile yhtä hartaasti ja innokkaasti kuin jos ajallinen elämäsi olisi kysymyksessä. Viivy Jumalan edessä siihen asti, että sinussa herää sanoin kuvaamaton pelastuksen kaipuu ja että saat suloisen varmuuden syntiesi anteeksi saamisesta.

Ikuisen elämän toivoa ei saada löyhin perustein. Se on asia, joka on ratkaistava Jumalan ja sinun oman sielusi välillä - ratkaistava ikuisiksi ajoiksi. Pelkkä luuloteltu toivo koituu vain turmioksesi. Koska Jumalan Sana joko pysyttää sinut pystyssä tai kaataa sinut, on sinun siitä sanasta haettava todistusta omaa tapaustasi varten. Se voi näyttää sinulle, mitä sinulta vaaditaan tullaksesi kristityksi. Älä riisu varustustasi, äläkä poistu taistelulentältä, ennen kuin olet saanut voiton, riemuvoiton Lunastajassasi. Amen.

Ta. I, 40-49.

Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle

Aina uudelleen, kun Jumalan kansa oli jättänyt uskollisuuden ja kuuliaisuuden tien, ja Jumalan tuomiot olivat tulossa, Jumala lähetti sanansaattajia, joilla oli parannuksen sanoma. Vanhan Testamentin profeetat ja Jumalan uskolliset todistajat sekä Johannes Kastaja ja itse Kristus, Jumalan Poika, saarnasivat parannuksen sanomaa.

Jumala on rakkaus, ja rakkaus ei haluaisi haavoittaa vaan parantaa, ei tuhota vaan pelastaa. Hälyttävät ajan merkit julistavat armonajan päättymistä. Jumala on määrännyt myös tälle ajalle juhlallisen parannuksen ja kääntymyksen sanoman kansalleen ja maan kansoille. Profeetta Joelistä luumme: "Mutta vielä nytkin, sanoo Herra, kääntykää minun tyköni kaikesta sydämestänne, paastoten, itkien ja valittaen. Reväiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, ja kääntykää Herran, teidän Jumalanne tykö; sillä hän on armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja armosta rikas, ja hän katuu pahaa. ... Eteisen ja alttarin välillä itkekööt papit, jotka toimittavat Herran palvelusta, ja sanokoot: 'Säästä, Herra, kansaasi äläkä anna perintöosaasi häväistäväksi, pakanain pilkattavaksi. Miksi pitäisi sanottaman kansain seassa: 'Missä on heidän Jumalansa?'" Joel 2:12,13,17.

Mitä me ymmärrämme katumuksella?

Katumuksella ymmärrämme pahoillaan oloa tehdyistä virheistä ja synneistä. Katumus evankeliumeissa ei tarkoita sovittamista vaan mielenmuutosta. Toisin sanoen: kääntymystä, palaamista, Jumalan löytämistä. Katumuksen ja kääntymyksen kautta ihminen käsittää anteeksiannon syvyyden ja laajuuden ja kokee sen syyllisyyden poistamisena ja Jumalasta erossa olemisen päättymistä. Hän menettää pelkonsa ja rikkonaisuutensa ja kokee turvallisuutta paluussa kotiin armon lahjana, joka tekee hänelle mahdolliseksi myös uuden elämän. Paavali, Jumalan kutsuma apostoli, sanoo: "Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne. Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä." Room. 12:1, 2.

Meidän mielemme - meidän mielenlaatumme, tuntemisemme ja tahtomisemme täytyy muuttua. Se on se Pyhän Hengen ihmeellinen työ meidän elämässämme. "Se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut." 2. Kor. 5:17. Jos vain Jumala pystyy tekemään tämän tärkeän työn meissä Pyhän Henkensä voiman kautta, meidän täytyy alistua Pyhän Hengen toiminnalle ja hallittaviksi. Mitä enemmän tiedostamme etäisyyttämme Jumalasta, hengellistä nälänhätäämme, rääsyisiä ja niin likaisia vaatteitamme, sitä enemmän me kaipaamme Jumalaa ja Hänen apuaan. "Minä nousen ja menen isäni tykö." Luuk. 15:18. Meidän pyyntömme tulisi olla: "Herra, tee minusta sellainen, mitä itse en voi: uusi luomus, sinun armosi työväline, siunaus muille. Täytä minua enemmän rakkaudella, kärsivällisyydellä, ystävällisyydellä, hyvyydellä, nöyryydellä ja kiitollisuudella." Niin kauan kuin emme halua luopua vanhasta mielenlaadustamme ja vastustamme Pyhän Hengen työtä, me pysymme tässä väärässä mielenlaadussa, ja olemme vaarassa pettää itseämme ja joutua kadotukseen. Mitä enemmän me tutkistelemme vapahtajamme elämää, sitä enemmän omatuntomme esittää meille, että olemme jättäneet Karitsan tien. Me olemme jättäneet Herramme vaeltamaan nöyryytyksen ja köyhyyden laaksoon, kun taas me astelemme suuruudessaamme ja ylpeydessämme. Me ylistämme Häntä teuraslampaana, mutta itse olemme jääneet itsekkyyteen ja omahyväisyyteen. Lukekaamme, mitä Paavali kirjoittaa meille Fil. 2:11-8: "Jos siis on jotakin kehotusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta, niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on

sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset ettekä tee mitään itsekkyydystä ettekä turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne ja katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta. Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti." Näissä jakeissa meille annetaan täydellinen esikuva itsensäkieltämisessä, antaumuksessa ja itsensä uhraamisessa. Vapahtajan pyyntö kuuluu: "Oppikaa minusta."

"Parannukseen kuuluu syntiin katuminen ja sen hylkääminen. Emme luovu synnistä, ellemme näe sen synnillisyyttä; ennen kuin hylkäämme sen sydämessämme, ei tapahdu todellista muutosta elämässä.

On monia, jotka eivät tajua parannuksen todellista luonnetta: Sangen monet murehtivat sitä, että ovat tehneet syntiä, ja vieläpä tekevät ulkonaisen parannuksen, koska pelkäävät joutuvansa kärsimään väärin tekojensa johdosta. Mutta tämä ei ole parannus Raamatun tarkoittamassa mielessä. He murehtivat enemmänkin kärsimystä kuin syntiä. Tällaista murhetta tunsi Eesaukin todetessaan, että oli menettänyt ainiaaksi esikoisoikeutensa. Bileam, joka pelkäsi miekka kädessä seisovaa enkeliä, tunnusti syyllisyytensä henkensä säästämiseksi; mutta todellista synnin katumista, tarkoitusperien muuttamista, pahan kavahtamista ei ollut. ... Mutta kun sydän antautuu Jumalan Hengen vaikutuksen alaiseksi, niin omatunto herkistyy ja syntinen tajuaa jotakin Jumalan pyhän lain syvällisyydestä ja loukkaamattomuudesta, hänen hallintonsa perustasta taivaassa ja maan päällä. ...

Daavidin rukous hänen lankeemuksensa jälkeen on valaiseva esimerkki todellisesta synnin katumisesta. Hänen katumuksensa oli vilpitön ja syvä. Hän ei pyrkinyt mitenkään kaunistelemaan syyllisyyttään. Halu vapautua uhkaavasta tuomiosta ei ollut hänen rukouksensa vaikuttimena. Daavid näki rikkomuksensa kauhistavuuden. Hän näki sielunsa saastaisuuden. Hän inhosi syntiään. Hän ei rukoillut pelkästään anteeksiantamusta vaan myös sydämen puhdistumista. Hän kaipasi pyhyiden iloa - hän halusi päästä uudelleen sopusointuun ja yhteyteen Jumalan kanssa. Tällaisia sanoja kumpusi hänen sielustaan: "Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty! Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä! Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani. Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niin kuin kesän helteessä. Minä

tunnustin sinulle syntini, enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: 'Minä tunnustan Herralle rikokseni.' ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani." Ps. 32:1-5. Tällaista mielenmuutosta emme saa aikaan omin voimin. Sen saa vain Kristukselta, joka astui ylös korkeuteen ja antoi lahjoja ihmisille." TKL. s. 17-19.

Meidän seurustelumme toisten kanssa

Kristus on meille täydellinen esikuva seurustelussa toisten ihmisten kanssa. Papillisena kansana meidän täytyy oppia suurelta ja täydelliseltä esikuvaltamme toimimaan pyhästi toisten veljien ja sisarien epäpyhien piirteiden kanssa. Pappena meidän täytyy kantaa heidän virheensä pyhäkköön, missä Jeesus ylimmäisenä pappina välittää syntisen puolesta. Oppikaamme, ettemme kannu veljiemme tai sisartemme syntejä kansalle, missä yhteen syntiin lisätään vielä paljon. Israelissa pappi, joka olisi vienyt veljen synnin pyhäkön sijasta leiriin, olisi kivitetty. Hänestä olisi sanottu: "Hän on tehnyt kuolemansynnin, hänen täytyy kuolla." 3. Moos. 19:16-18: "Älä liiku panettelijana kansasi keskellä äläkä vaani lähimmäisesi verta. Minä olen Herra. Älä vihaa veljeäsi sydämessäsi, vaan nuhtele lähimmäistäsi, ettei joutuisi hänen tähtensä syynalaiseksi. Älä kosta äläkä pidä vihaa kansasi lapsia vastaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Minä olen Herra."

Paavali kehottaa roomalaisia Room. 6:13, ettei heidän tule antaa jäseniään vääryyden aseiksi synnille vaan vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Sinun silmäsi, korvasi, kieleesi tulkoon Jumalalle aseiksi, jonka kautta vanhurskauden valtakuntaa levitetään maan päällä, eikä aseiksi, jonka vihollinen saa käteensä ja sen avulla laajentaa vääryyden ja sekasorron valtakuntaansa.

Ei tuomiten vaan paremmin tehden

On ihmisiä, jotka tuntevat kutsumusta tuomita toisia ihmisiä. Mutta mitä Raamattu ja todistukset siitä sanovat?

"Sen tähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syypääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja. Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka senkaltaisia tekevät. Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion? Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen? Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan

vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi." Room. 2:1- 6.

"Useimmiten totuus ja tosiasiat on esitettävä selvästi erehtyneille, jotta he huomaisivat ja tuntisivat virheensä ja siten voisivat uudistua. Mutta se on aina tehtävä säälivän hellästi eikä ankarasti ja kovakouraisesti, sillä tulee ottaa myös huomioon omat heikkoutensa, ettei itsekin joutuisi kiusaukseen. Sen sijaan että erehtynyttä, joka on huomannut ja tunnustanut virheensä, masennetaan ja koetetaan saada tuntemaan erehdyksensä vielä raskaammin, tulee häntä rohkaista. Vuorisaarnassaan Kristus sanoi: 'Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi, sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan, ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.' Vapahtaja paheksuu äkkipikaista tuomiota seuraavasti: 'Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä ... ja katso, malka on omassa silmässäsi?' Asianlaita on usein niin, että sillä joka on nopea huomaamaan veljensä virheet, itsellään voi olla vielä suurempia virheitä, hänen sitä kuitenkaan huomaamatta. ...

Saarnaajien, jotka tekevät työtä kanssaihmistensä pelastukseksi, ei tule olla säälimättömiä suhteessaan toistensa virheisiin eikä heidän tule saattaa julkisuuteen heidän puutteitaan. Heidän ei tule paljastaa toistensa heikkouksia eikä moittia toisiaan niistä. Heidän tulee kysyä itseltään, johtaisiko se toivottuun tulokseen, jos joku toinen menettelisi heitä itseään kohtaan sillä tavalla, ja lisäksi se heidän rakkauttaan ja luottamustaan siihen henkilöön, joka on paljastanut heidän erehdyksensä? Varsinkin Jumalan työssä toimivien saarnaajien virheitä tulee pitää niin pienessä piirissä kuin mahdollista, sillä on monia heikkoja, jotka käyttäisivät niitä hyväkseen heikkouksiensa puolustamiseksi, jos he pääsisivät tietämään, että heidän saarnaajansa ovat samojen heikkouksien vallassa kuin muutkin ihmiset. Mitä sydämettömintä on paljastaa saarnaajien virheet epäuskoisille, jos tuota saarnaajaa vielä katsotaan arvolliseksi toimimaan sielujen pelastustyössä. Mitään hyvää ei voiteta sellaisesta paljastamisesta, vaan pelkkää pahaa. Jumalan epäsuosio seuraa sellaista menettelyä, sillä se vähentää kansan luottamusta niihin, jotka Jumala on valinnut edistämään työtään.

Saarnaajaveljien tulee tarkasti varjella jokaisen työtoverinsa luonnetta. Jumala sanoo: 'Älkää koskeko minun voideltuini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni.' Meidän tulee vaalia rakkautta ja luottamusta. Tämän rakkauden ja luottamuksen puuttuminen toisessa saarnaajassa hänen suhteessaan toiseen saarnaajaan, ei lisää sen onnellisuutta, jossa nämä puutteet ilmenevät, sillä tehdessään veljensä onnettomaksi hän on itsekin onneton. Rakkaudessa on paljon suurempi voima kuin on konsanaan tavattu moitteesta. Rakkaus sulattaa itselleen tien esteiden lävitse, kun taas moite rakentaa sulkuja kaikille sieluun johtaville teille." Ta. I, s. 283-285.

Kirjasta Ajatuksia siunauksen vuorelta otamme seuraavan lainauksen: "Vihan ja koston henki on syntynyt yhdessä paholaisen kanssa. Tästä hengestä hän surmasi Jumalan Pojan. Joka ruokkii vihaa ja kateutta, vaalii samaa henkeä ja saa siitä kuoleman satona. Koston ajatuksessa on jo pahan teon siemen. 'Joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.'"

Profetian Henki sanoo edelleen: "Kun Kristuksen rakkaus asuu meissä, me emme luovu ainoastaan siitä, että vihaisimme kanssaihmissiämme, vaan yritämme osoittaa heille kaikilla mahdollisilla tavoilla rakkautta. ... Olisi ilveilyä, jos joku sanoisi ulkoisesti uskovansa Jumalaan, laupiaaseen Isään, samalla kun hänen sydämensä on rakkaudettomuuden raskauttama.

Joka ulkoisesti tunnustaa olevansa Jumalan palveluksessa, mutta tekee vääryyttä tai vahinkoa veljelleen, esittää Jumalaa väärin. Siksi hänen täytyy tunnustaa paha tekonsa, tuntea itsensä syntiseksi päästäkseen jälleen puhtauteen Jumalan kanssa. Ehkä veljemme on saattanut tehdä suurempaa vääryyttä meille kuin me hänelle, mutta se ei muuta mitään meidän velvollisuudestamme. Riitakysymyksistä veljien välillä ei tulisi puhua julkisesti, vaan käsitellä ne keskenään ja vapaasti Jeesuksen Kristuksen rakkaudessa. Kuinka paljon onnettomuutta tällä tavalla voitaisiinkaan kääntää pois! Kuinka moni katkeruuden juuri voitaisiin kitkeä pois tällä tavoin! Kuinka läheisesti ja sydämellisesti Kristuksen seuraajat voisivatkaan olla yhteydessä toisiinsa Hänen rakkaudessaan."

Vielä eräs todistus vakavasti pohdittavaksi: "Minulle näytettiin, että suorastaan väärän valan henki, joka kääntää totuuden valheeksi, hyvän pahaksi ja syyttömyyden syyllisyydeksi, on nyt toiminnassa. Saatana riemuitsee Jumalan lapsiksi tunnustautuvien tilasta. Monet laiminlyövät oman sielunsa, mutta pitävät samalla tarkkaan silmällä toisia saadakseen tilaisuuden arvostella ja tuomita heitä. Kaikilla on luonteenvirheitä eikä ole vaikeata löytää sellaista, jota kateellisuus ei voisi selittää heidän vahingokseen. Nämä itsensä asettamat tuomarit sanovat: 'Nyt meillä on tosietoja ja aiomme panna heidän niskaansa sellaisen syytöksen, josta he eivät kykene vapauttamaan itseään.' He jäävät odottamaan sopivaa tilaisuutta, ja sitten he tekaisevat juorunsa ja tarjoavat toisille herkkupalojaan. Pyrkiessään perustelemaan jotakin kohtaa vilkkaan mielikuvituksen omaavat ihmiset ovat vaarassa pettää itseään samoin kuin toisia." Ta. II, s. 18.

Rukousviikolla jokaisen Jumalan seurakunnan jäsenen tulisi tutkia ristin valossa, mitä seurauksia kielen synneillä voi olla. Jopa apostolien aikana kielen synnit aiheuttivat valtavaa tuhoa seurakunnassa. Jaakob suuntaa kirjoituksensa kahdelletoista sukukunnalle ja sanoo Jaak. 3:5-10,15-17:

"Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää! Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä. Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon voi ihmisluonto kesyttää ja onkin kesyttänyt; mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä. Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja; Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla veljeni. ...Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta. Sillä missä kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja kaikkalainen paha meno. Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele."

Todistusaarteita II:sta otamme seuraavan kohdan: "Kateus ei ole pelkästään luonteen nurjuutta, vaan sairaus, joka saattaa kaikki kyvyt epäjärjestykseen. Se alkoi saatanasta. ... Kateellinen ihminen sulkee silmänsä toisten hyviltä ominaisuuksilta ja jaloilta teoilta. Hän on aina valmis moittimaan ja esittämään väärässä valossa sitä, mikä on hyvää ja kiitettävää. Ihmiset usein tunnustavat ja hylkäävät toisia luonteenvirheitä, mutta kateellisesta ihmisestä on vain vähän toiveita. Koska lähimmäisensä kadehtiminen on tämän etevämmyyden tunnustamista ei ylpeys suostu myöntämään sitä. Jos kateellista ihmistä koetetaan saada näkemään syntinsä, hän tulee vielä katkerammaksi kateutensa kohteelle, ja hyvin usein hän jää parantumattomaksi.

Kateellinen ihminen levittää myrkkyä mihin ikänä hän meneekin. Hän erottaa ystäviä toisistaan ja lietsoo vihaaja kapinaa Jumalaa ja ihmistä vastaan. Hän tavoittelee toisten kiitosta, että häntä pidettäisiin parhaimpana ja suurimpana - ei tekemällä sankarillisia ja itsensä kieltäviä ponnistuksia etevämmyytensä saavuttamiseksi, vaan jäämällä paikoilleen ja aliarvioimalla toisten ponnistuksille kuuluvia ansioita."

Kuinka helposti ihmisiä voidaan johtaa kapinaan, osoittaa meille Mooseksen Kaanaata tutkimaan lähettämän kymmenen vakoojan kielteinen kertomus. Jokainen sukukunta lähetti oman vakoojansa. He olivat luottamuksen miehiä, jaloja miehiä, joilla oli tämä etuoikeus, vakoilla tätä maata. Neljäkymmentä päivää he tarkkailivat maata.

40 päivän päästä he tulivat takaisin, ja kansa odotti jännittyneenä heidän kertomustaan. Kymmenen miehen kertomus oli niin kielteinen, että kansa itki koko yön ja sitten seisoivat kätet nyrkissä Mooseksen ja Aaronin edessä. Mooses

oli syypää kaikkeen kurjuuteen, ja mieluiten he olisivat lähteneet takaisin Egyptiä kohden. Mutta oli kaksi miestä, pieni vähemmistö, joilla oli luottamus Jumalaan. Heistä sanotaan, että heissä oli toinen henki. He olivat myös nähneet ne lujat muurit ja Aanakin jälkeläiset, mutta he tiesivät, että Jumala ei ole ainoastaan voimallinen, vaan myös kaikkivoipa. Kun Jumala oli johtanut heidät pois Egyptistä ja tehnyt suuria merkkejä ja ihmeitä. Hän pystyy auttamaan myös tässä tilanteessa ja antamaan heille luvattun maan. Tämän uskon tulisi täyttää jokainen evankeliumin palvelija ja jokainen Jumalan lapsi. Me voimme mennä eteenpäin Herran nimessä ja voittaa Hänen nimessään. Jeesuksen Kristuksen elämä ja toiminta, Hänen tapansa käsitellä ihmisiä, jotka olivat langenneet syvälle syntiin, Hänen suhtautumisensa vihollisiin, saa meidät menemään polvillemme ja pyytämään armoa ja anteeksiantoa.

Herran palvelija sanoo: "Katso, miten kärsivällisesti hän kärsii! Hänen päässään on orjantappuraseppele. Hänen sydänvertaan vuotaa jokaisesta raadellusta suonesta Kaikki tämä tapahtui synnin tähden. Mikään muu ei olisi voinut saada Kristusta jättämään kunniaansa ja majesteettiuttaan taivaassa ja tulemaan synnilliseen maailmaan, joutuakseen niiden halveksimaksi, häpäisemäksi ja hylkäämäksi, joita Hän tuli pelastamaan, ja kärsiäkseen vihdoin ristinkuoleman. ... Jeesus ei vastannut tähän kaikkeen ainoallakaan sanalla. Silloinkin kun naulat lyötiin Hänen käsiensä lävitse ja tuskan hikipisarot pusertuivat esiin Hänen huokosistaan, kohosi tuon viattoman kärsivän kalpeilta huulilta rukous, mikä ilmaisi Hänen anteeksiantavaa rakkauttaan murhaajiaan kohtaan: 'Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.' ... Oi onko kukaan milloinkaan kestänyt sellaista kärsimystä ja surua kuin kuoleva Vapahtajamme!" Ta. I, s. 211,212.

Kaikkien koetusten jälkeen, millä Joosef koetteli veljiään ja kun hän lopulta paljasti itsensä, hänen veljensä olivat pelosta ja kauhusta jäykkinä. Mutta hyvin lohdullisilla sanoilla Joosef antoi anteeksi kaikki heidän epäonnistumisensa, kaikki heidän syntinsä, joita he olivat tehneet häntä ja hänen isäänsä vastaan. Hän jätti heidät seuraavin sanoin: "Älkää riidelkö matkalla!" 1. Moos. 45:24.

"Vielä me olemme matkalla toistemme kanssa, matkalla iankaikkisuuteen, matkalla Jumalan istuimen luo; vielä vähän matkaa, ehkä muutamia askelia, ja sinä seisot Jumalan edessä tai sinun vihollisesi seisoo Jumalan edessä! Mutta vielä me olemme yhdessä matkalla; vielä moni väärinkäsitys voidaan selvittää, moni loukkaus pyytää anteeksi, moni vääritys hyvittää, moni tekemätön asia tehdä. Oi, tee se, rakas sielu, tehkää se niin kauan kuin vielä olette yhdessä tiellä. Tehkää se, eronneet puoliset, tehkää se, kurittomat lapset, tehkää se, riidoissa olevat naapurit, sopikaa keskenänne, koska vielä voitte! Uskokaa,

että on katkeraa seistä isän, äidin, puolison, veljen, sisaren arkun äärellä ja joutua sanomaan itselleen: 'Minä olen usein satuttanut sinua, sinä hyväsydäminen; minä haluaisin hyvittää sen vielä koko sydämeistäni, mutta on liian myöhäistä'; haluaisin huutaa sinulle kuumilla kyneleilläni: 'Anna minulle anteeksi! Sinun kylmä kätesi ei voi enää tarttua käteeni sovinnon merkiksi - on liian myöhäistä, sinä viet loukkaukset mukanasi ikuisuuteen ja minä kannan katumusta sydämeistäni koko elämäni ajan! Uskokaa, että on valitettavaa maata omalla kuolinvuoteella ja katsoa taaksepäin maailmaan, joka on mennyt haluineen, ja joutua sanomaan itselleen: 'Olen riidellyt niin monesta pienestä asiasta, joka ei olisi ollut riidan arvoinen; olen murjottanut viikkokausia jostakin loukkauksesta, joka on mitätön kasvokkain kuoleman kanssa; olisipa minulla ollut enemmän rakkautta, enemmän kärsivällisyyttä, olisin elänyt onnellisempänä, voisin kuolla autuaampana! Uskokaa, että on hirveää olla vanhurskaan Tuomarin edessä kuultavana yössä ilman valoa, ilman rakkautta, ilman elämää sanonnan mukaan: 'Millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan ja millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan.'" Erklärung von Dechsel zu Matt. 5:24.

Osoittakoon Jumala anteeksiantavaa rakkautta kansalleen tänä rukousviikkona. Amen.

Siegmund Gutknecht

Usko: voiton salaisuus

Monissa elämän tilanteissa tunnemme itsemme voimattomiksi ja haluaisimme, että meillä olisi uskoa, joka "siirtää vuoria", jotta pääsisimme eroon meitä vaivaavista vastuista. Esimerkiksi, jos meitä vaivaa jokin sairaus tai jos köyhyys määrää armottomasti perheemme kohtalon. Kun nuori tuntee itsensä päämäärättömäksi ja turhautuneeksi, kun äiti näkee lapsensa sairaana tai joku lapsista aiheuttaa huolta ollessaan vaikeassa iässä.

Kaipaamme usein uskoa, joka elähdyttäisi meitä hengellisesti, tai haluaisimme, että meillä olisi jälleen se ensimmäinen rakkaus, kun tunnemme itsemme kylmiksi ja tyhjiksi uskonnollisuudestamme huolimatta. Ehkä näemme toisia veljiä ja sisaria, jotka ovat iloisempia kristillisessä elämässään ja haluaisimme päästä lähemmäksi Vapahtajaa, ja haluaisimme olla Hänen vanhurskautensa viittaaan verhottuina, jotta voisimme olla varmoja pelastuksesta. Haluaisimme, että meillä olisi voimaa viedä viimeistä sanomaa maailmalle ja voittaa pimeyden vallat, jotka saavat meidän ponnistelumme

näyttämään turhilta. Niin, me haluaisimme omata samanlaisen luonteen kuin Jeesus, mutta me eroamme Hänestä niin paljon, että hävettää. "Me murisemme kaikki kuin karhut ja kujerramme kuin kyyhkysyet; me odotamme oikeutta, mutta sitä ei tule, pelastusta, mutta se on kaukana meistä. Sillä meidän rikoksemme ovat monilukuiset sinun edessäsi, ja meidän syntimme todistavat meitä vastaan; ..." Jes. 59:11, 12. Me toivomme, että meillä olisi uskoa päästä ylös synnin kaivosta ja saavuttaa todellisen, iloisen, täyttyneen, hedelmällisen kristillisen elämän korkeudet ja iloita iankaikkisesta lunastuksesta.

Meidän aikaamme leimaa uskonpuute, sillä Jeesus on itse sanonut: "... kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?" (Luuk. 18:8). Me tiedämme ja tunnemme sen usein omasta sielustamme. Me taistelemme saadaksemme uskoa, sillä "ilman uskoa on mahdoton olla otollinen" (Hebr. 11:6). Me ponnistelemme voittaaksemme synnin yrittäen vakavasti olla kuuliaiset, mutta joka kerta me lankeamme ja epäonnistumme. Etsimmekö kenties uskoa väärästä paikasta ja väärällä tapaa.?

Vääriä käsityksiä uskosta

Vuosia sitten monet naiset luottivat Contergan - nimiseen lääkkeeseen, mutta he olivat kauhuissaan saadessaan epämuodostuneita lapsia. Monet pettyvät myös, kun he näkevät iankaikkiset seuraukset, koska ovat valinneet väärän kohteen uskollen.

Katoliset uskovat seitsemän sakramenttinsa voimaan, jotka lupaavat olla aina heidän tukenaan kehdosta hautaan, kasteesta viimeiseen voiteluun. Eräs katolinen pappi on kirjoittanut: "Kun vettä valellaan henkilön päähän kasteessa, se varmistaa meille, että hänen siihenastiset syntinsä on pyyhitty pois, ja pyhittävä armo on ottanut sielun omakseen. Kun ihminen on katuen tunnustanut syntinsä ja kuulee Jumalan sijaisen, papin, synninpäästön sanat, hän voi olla varma, että hänen syntinsä on annettu anteeksi." (A. Pictorial explanation of the seven sacraments, s. 1). Usko perustuu kirkkoon, sakramentteihin, pappeihin, vaikka painopisteen tulisi olla Kristuksessa. "Se sarvi heitti totuuden maahan." (Dan. 8:12).

Toiset perustavat uskonsa oppiin. He tyytyvät omaamaan totuuden. Jos he voivat esittää todisteita lainaamalla muutamia vakuuttavia tekstejä, he tuntevat itsensä sellaisiksi, joilla on uskoa. Myös juutalaiset olivat ylpeitä voidessaan todistaa polveutumisensa Aabrahamista. Oppi on hyvin tärkeä, mutta sillä ei ole pelastavaa voimaa. Meidän koko luottamuksemme tulee asettaa Kristukseen, ainoaan Pelastajaan. Seurauksena siitä, että meillä on Jeesus, me otamme vastaan myös koko Hänen oppinsa ja puolustamme sitä uskoa "joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu".

Voivatko hyvät teot pelastaa meidät? "Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme." (Ef. 2:8-10). Vihollinen haluaisi, että me tekisimme omasta voimastamme hyviä tekoja, jotka ovat täynnä itsekkyyttä, jotta olisimme kiireisiä ja kadottaisimme Jeesuksen näkyvistä. Fariseus, joka meni temppeleihin rukoilemaan ja kerskui hyvillä töillään rukouksessa, asetti uskonsa tekoihin, eikä saanut lunastusta, kun taas publikaani nöyrytyi Jumalan edessä ja meni "vanhurskaampana kotiinsa" (Luuk. 18:14). Mutta kun meidän katseemme on suunnattu Jeesukseen, me vaellamme, kuten Hän vaelsi, emmekä tee hyviä tekoja ostaaksemme niillä lunastuksen tai ansaitaksemme niillä jotakin, vaan tuloksena antaumuksestamme Jumalalle.

Meidän päivinämme on monia, jotka sekoittavat uskon tunteisiin. He ajattelevat, että tunne on uskoa, ja kun heistä tuntuu hyvältä, he luulevat, että Jumala on hyväksynyt heidät. On totta, että "Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia." (Room. 8:16), mutta tunteet eivät ole perustana meidän hyväksymisellemme eikä lunastuksellemme. Kristuksen ja Hänen meidän hyväksemme tekemän lunastustyön tulee olla uskomme keskipisteenä. Usko ei merkitse ainoastaan myönteisiä ajatuksia. Se ei ole vain älyllinen myöntyminen totuudelle, vaan tulosta yhteydestä Kristukseen. Me voimme ponnistella väsymiseen asti kristillisen luonteen muodostamiseksi, ja kuitenkin joutua kadotukseen. Saavuttamamme korkeudet ovat arvokkaita vain silloin, jos ne ovat Jumalan työtä uskon kautta, kun katsomme Jeesukseen emmekä itseemme. Paavali kehottaa meitä sanoen: "silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, ... Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne." (Hebr. 12:2,3).

Auttaako usko osaltaan lunastuksessa?

Profetian Henki sanoo: "Uskon kautta otamme Jumalan armon vastaan, mutta usko ei ole Vapahtaja. Se ei ansaitse mitään. Se on käsi, jolla tartumme Kristukseen ja omaksumme Hänen ansionsa pelastuksena synneistä." AT. s. 155.

Ihmisessä ei ole mitään, mikä voisi pelastaa hänet. Vain Jeesuksella on ansioita verensä kautta, ja uskon kautta me otamme vastaan tämän lahjan, siksi "minun vanhurskaani on elävä uskosta." (Hebr. 10:38) ja "kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä" (Room. 14:23). Pyytäkäämme Jeesukselta kuten

opetuslapset: "Lisää meille uskoa" (Luuk. 17:5).

Mitä usko on?

Tunnettu Raamatun määritelmä sanoo Hebr. 11:1: "Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy."

Usko on kerjäläisen ojennettu käsi ottamaan kuninkaan lahjaa vastaan. Kuten lapsi kurkottaa isän käteen, jotta tämä johtaisi hänet turvallisesti kadun yli, samoin meidänkin täytyy ojentaa kätemme uskossa taivaalliselle Isälle, jotta Hän johtaisi meidät tämän elämän sekavan labyrintin läpi ihanaan Siioniin. Usko merkitsee samaa kuin luottamus.

Monia vuosia sitten kuuluisa nuorallatanssia Blondin esiintyi suurelle joukolla ihmisiä, jotka ihailivat häntä Niagara-putouksella. Hänen ensimmäinen kysymyksensä kuului: "Uskotteko, että ihminen pystyy kulkemaan Niagara-putouksen yli vedettyä köyttä pitkin?" Joukko vastasi voimakkaasti: "Kyllä". Tasapainoiltuaan pauhaavien vesien yli taiteilija esiintyi jälleen yleisölle, joka tervehti häntä myrskyävin suosionosoituksin, ja kysyi: "Uskotteko, että ihminen voi ylittää Niagara-putouksen köyttä pitkin ja samalla työntää kottikärryjä?" Kaikki vastasivat: "Kyllä". Kun kaikki olivat jälleen hiljaa, Blondin lisäsi: "Hyvä, minä tarvitsenkin jonkun istumaan kottikärryihin. Ihmisjoukko oli hiljaa; kukaan ei ollut valmis istuutumaan kottikärryihin. Kaikki tiesivät, että hän oli hyvä nuorallatanssia. Hän oli usein osoittanut sen, mutta he eivät halunneet täysin antautua hänen käsiensä varaan.

Me voimme olla syvästi vakuuttuneita Jumalasta ja totuudesta, mutta uskommeko Hänelle elämämme, ongelmamme, suunnitelmamme? Usko viittaa luottamukseen, luottamus antaumukseen. Älkäämme unohtako, että riivaajatkin uskovat, mutta he eivät luota eivätkä alistu (Jaak. 2:19). E. G. White on kirjoittanut: "Usko ... ei ole ainoastaan jonkin totena pitämistä, vaan se merkitsee luottamusta." SM.I, s. 252.

Ehdotan sinulle, että lukisit uskoa käsittelevät raamatunpaikat ja korvaisit sanan usko sanalla luottamus. Ymmärrät uuden ulottuvuuden uskosta. Esim. "Ilman luottamusta on mahdoton olla otollinen." (Hebr. 11:6) tai "Luota Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut niin myös sinun perhekuntasi." (Apt. 16:31).

Rakas veli, rakas sisar, ojentakaamme kätemme Vapahtajan puoleen, niin kuin lapsi ojentaa äidilleen, ja luottakaamme Häneen, Hänen vereensä, Hänen lunastukseensa, Hänen vanhurskauteensa, Hänen anteeksiantonsa ja Hänen välittäjäntyöhönsä meidän hyväksemme. Uskokaamme Hänelle elämämme antamalla itsemme ehdoitta Hänelle, niin saamme kokea lunastuksen ja kuuliaisuuden iloa.

Mutta kuinka me voimme luottaa johonkuhun, jota emme lainkaan tunne? Tässä on uskon salaisuus: tuntea Jeesus. "Kun tunnemme Jumalan, niin kuin etuoikeutemme on tuntea Hänet, on elämämme oleva jatkuvan kuuliaisuuden elämää." AT. s. 646. Sillä Hänen tuntemisensa johtaa Häneen luottamiseen. Kuuliaisuus on uskon hedelmä.

Miten voimme vahvistaa uskoamme?

Sanoimme jo, että usko merkitsee luottamusta, ja luottamus edellyttää, että tunnemme Jeesuksen. Mutta miten voimme tuntea Hänet? Halutessamme tutustua johonkin henkilöön teemme yleensä kolme asiaa: puhumme kyseisen henkilön kanssa, kuuntelemme häntä ja teemme hänen kanssaan jotakin yhdessä.

Jotta sinulla voisi olla uskoa, sinun täytyy puhua Jeesuksen kanssa rukouksessa. Kerro Hänelle huolesi, tunteesi, voittonsi ja tappiosi, ilosi Hänessä ja masennuksesi. Pura sydämesi rukouksessa Hänelle, anna aikaa Jumalalle. Jeesuskin sai voimaa rukouksesta.

Jotta sinulla voisi olla uskoa, sinun täytyy kuunnella Jeesusta. Hän on kirjoittanut sinulle rakkauskirjeen, se on Hänen sanansa. Jos joka päivä pyhität tietyn ajan raamatunlukemiselle ja näet sen sinulle osoitettuna henkilökohtaisena sanomana, tulet tuntemaan Hänet. Kuinka ihanaa onkaan käydä tietään Jeesuksen kanssa! Kuinka rikastuttavia evankeliumien kertomukset ovatkaan, kuvatessaan Jeesuksen elämää kirjassa Aikakausten Toivo. Älä unohda, että "Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta." Room. 10:17.

Jos haluaisit, että sinulla olisi uskoa ja voimaa, tarvitset myös kolmannen osan kommunikointia: tehdä jotakin yhdessä Hänen kanssaan. Tee työtä Jeesukselle. Antaessaan saa ja kylväessään niittää siunauksia, ei ainoastaan toisille vaan myös itselleen. Älä anna elämäsi olla hedelmätöntä ja vuosien kulua ilman, että olet tehnyt jotakin pysyvää.

Eräs sairias nuori mies, joka viimeisinä elinkuukausinaan kääntyi Herran tykö, löysi helpotusta ja iloa uskosta. Mutta eräänä päivänä hänen ystävänsä huomasi, että hänen kasvonsa olivat surun leimaamat ja kysyi syytä tähän. "Etkö ole iloinen, että Jeesus on kuollut sinun tähtesi?" "Kyllä", vastasi kuolemansairas mies, "olen kiitollinen siitä, mitä Jeesus on tehnyt minulle, mutta olen surullinen, että joudun astumaan Hänen eteen tyhjin käsin."

Miten sinä astut Jeesuksen eteen, tyhjin käsinkö? "...he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä." (Ilm. 14:13). Työskennellä Jumalalle, jakaa aikamme ja voimamme Hänen kanssaan, on keino oppia tuntemaan Hänet aina paremmin, ja niin vahvistuu meidän uskomme, joka

antaa meille luottamusta Häneen, joka voi lunastaa meidät.

Kun uskoa koetellaan

On helppoa kulkea, kun tie on tasaista ja miellyttävää, mutta kun se muuttuu jyrkäksi, kiviseksi ja vaaralliseksi, me pelästymme. Meidän tiemme Siioniin kätkee yllätyksiä.

Eräässä näyssä näytettiin adventistien tie, jota uskovat kulkivat vaunuineen ja hevosineen ja omaisuuksiensa kanssa. Mutta myöhemmin tie tuli niin kapeaksi, että vaunut ja hevoset täytyi jättää; myös kengät täytyi riisua. Uskon köysillä he pystyivät heilauttamaan itsensä viimeisen rotkon yli. Siltä meidän tiemme näyttää. Tulee koettelemuksia, jotkut joutuvat antamaan elämänsä marttyyreina ja toiset elävät vain sillä, että he tarrautuvat uskon köysiin.

Uskon luvussa Hebr. 11 esitetään suurten uskonmiesten voittoja, mutta jakeissa 35-40 sanotaan: "... toiset ovat antaneet kiduttaa itseään ... heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu, ..." Jne. Rohkaiskoon heidän uskonsa meitäkin.

Jumala sallii vastoinkäymisiä meidän elämäämme, jotta meistä tulisi kypsiä. Eräs lapsi kulki isänsä kanssa joen rantaa pitkin ja näki kuinka työmiehet poistivat paaluja, jotka kannattivat sillanrakennuslaudoitusta. "Isä", huusi lapsi, "miehet ottavat pois paalut, jotka kannattavat siltaa, se sortuu!" "Ei", vastasi isä hellästi, "miehet ottavat paalut pois, jotta silta tukeutuisi perustukseensa, joka on kalliolla." Vaikeuksissa meidän uskoamme koetellaan. Juuri silloin meidän täytyy asettaa luottamuksemme Jumalaan ja alistua Hänen kaitselmukseensa. "Herra haluaisi, että sinä luottaisit pilvisenä ja pimeänä päivänä Hänen rakkauteensa ja armoonsa samoin kuin auringon valoon." Ta. II.

Jos sinun elämänlaivasi heittelehtii vastoinkäymisten meressä sinne tänne, luota Häneen, joka ohjaa laivaasi, sillä Hän johtaa sinut rauhan satamaan. Tärkeää on, että Hän on sinun kapteenisi, jonka olet valinnut.

Vuosia sitten eräässä kaupungissa Englannissa syttyi tulipalo, joka toi kärsimystä monille kodeille, koska siihen aikaan talot rakennettiin vain puusta. Erään liekeissä olevan talon ylimmän kerroksen ikkunaan ilmestyi noin kuusivuotias poika ja itki epätoivoisesti peloissaan ja huusi, että palomiesten tulisi ylös pelastamaan hänet. Mutta se oli täysin mahdotonta. Tuli oli tuhonnut talon raput, ja ikkunoista lyövät liekit estivät pelastustikapuiden asettamisen, joilla olisi voitu tulla pelastamaan lapsi. Ainoa keino paeta tulta oli syöksyä savun ja liekkien läpi alas. Mutta miten kuusivuotias saataisiin tekemään sellaista?

Ihmisjoukosta kuului isän ääni. Hän käski lastaan hyppäämään alas

viivyttelämättä.

Poika epäroï ja huusi: "Isä, minä kuulen äänesi, mutta en näe sinua, missä olet?" "Täällä alhaalla, poikani, valmiina ottamaan sinut vastaan. Hyppää nyt, älä pelkää!" "En näe muuta kuin savua, isä, en näe sinua!" "Ei se mitään, hyppää heti!" "Minä pelkään, isä, mutta koska sinä niin sanot, minä hyppään. Ota minut vastaan!" Niin lapsi teki, ja hetkeä myöhemmin hän oli terveenä ja vahingoittumattomana isänsä käsivarsilla.

Samalla tavalla meitäkin kutsuu näkymätön Jumala, jonka me tunnemme Hänen ihmeellisistä töistään, luottamaan Hänen siunattuun sanaansa. Luottakaamme kaikkiin Hänen lupauksiinsa, ja uskaltakaamme hypätä uskossa, täydellisesti antautuen, jotta saamme pelastuksen Jeesuksessa Kristuksessa, meidän Herrassamme ja Vapahtajassamme. Aamen.

Gerhard Hunger

“Ja he veisasivat uutta virttä valtaistuimen edessä”

“Ja he veisasivat uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttä, paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta.” Ilm. 14:3.

Tosi Todistaja osoitti Johannekselle Hänen edustajansa (eli seurakuntansa) maan päällä kaikki vaiheet apostolien ajasta maailmaan loppuun asti. Hänelle näytettiin miten lohikäärmeen viha kasvoi Karitsan vaimoa vastaan ja taistelee lakkaamatta tuhotakseen, jos mahdollista valitutkin. Mutta tälle apostolille, jolle Jumalan sanan tähden oli karkotettu Patmos saarille enkeli osoitti, että Jumalan todelliset lapset, vaimon jäljelle jäänet Jeesuksen avulla voittavat viimeisessä taistelussa ja Johannes näki heitä taivaassa. Siellä he ilolla ja rakkaudella palvelevat Jumalaa.

“Ja he veisasivat uutta virttä”

Miksi tämä laulu kutsutaan “uudeksi virreksi”? Koska, sitä ensimmäinen kerta lauletaan taivaassa, lasisella merellä. Se on sadan neljänkymmenen neljän tuhannen voiton ja ilon laulu. Täällä maan päällä ei voitu sitä laulaa, se oli vain opittu täällä.

“Baabelin virtain vierillä - siellä me istuimme ja itkimme, kun Siionia muistelimme. Pajuihin, joita siellä oli, me ripustimme kanteleemme. Sillä vangitsijamme vaativat meiltä siellä lauluja ja orjuuttajamme iloa: "Veisatkaa

meille Siionin virsiä." Kuinka me voisimme veisata Herran virsiä vieraalla maalla?" Ps. 137:1-4.

Juudan kansa heidän lankeemuksensa vuoksi joutuivat pakkosiirtolaisuuteen. Muistaen Siionin he itkivät, eivätkä pystyneet veisaamaan "Siionin virsiä." Miten usein mekin vastoinkäymisien, sairauksien, vaikeuksien ja epäonnistumisen hetkellä elämämme taistelussa kyyneleillä silmiin, Jumalan sanan perusteella tulee muistiin Siioniin, taivaan kotimaa. Täällä vieraalla maalla ei voi laulaa sitä laulua, jota kerran ja ikuisesti saamme laulaa taivaassa.

"Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas." Ilm. 15:3.

Tämä virren kertosäe tulee olemaan: "Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas."

Miksi ainoastaan ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta osaavat veisata tämän virren?

Jumalan kansa lopun aikana saa käydä läpi kaikkein ankarimmat taistelut ja niiden kautta oppia "Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä."

Miten usein tulemme murheelliseksi vastoinkäymisistä johtuen? Tunnumme itsemme väsyneiksi pitkästä taistelusta pahaa vastaan. Mutta juuri näiden vaikeuksien välityksellä taivaallinen Isä opettaa meitä "Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä."

"Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita." 1 Piet. 4:12, 13.

"Koetuksissa ja vainoissa Jumalan kunnia - hänen - luonteensa paljastuu hänen valituissaan. Jumalan seurakuntaa, jota maailma vihaa ja vainoaa, kasvatetaan ja kuritetaan Kristuksen koulussa. He vaeltavat maailmassa kaitaa tietä, heidät puhdistetaan koettelemusten pätsissä. He seuraavat Kristusta ankarien taistelujen läpi. He kärsivät kieltämyksiä ja katkeria pettymyksiä, mutta tuskalliset kokemukset opettavat heille, että synti tuo mukanaan syyllisyyttä ja murhetta ja he oppivat inhoamaan sitä. Koska he osallistuvat Kristuksen kärsimyksistä, he tulevat myös osallistumaan hänen kirkaudestaan. Pyhässä näyssä profeetta näki Jumalan kansan loistavan voiton. Hän sanoo: "Ja minä näin ikään kuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen

luvusta, seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet. Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas." (Ilm. 15:2, 3). "Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppeleissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän yllensä." (Ilm. 7:14, 15)." Vuorisaarna 39.

Tulee selväksi, että tämä virren Jeesuksen erikoinen joukko on oppinut täällä maan päällä. He ovat käyneet läpi samankaltaisia kokemuksia kuin Mooses ja Jeesus ollessaan maan päällä. Kun meillä on hyvin vaikeaa, muistakaamme, että Mooses ja Vapahtajamme kävivät läpi vielä suurempia vaikeuksia. Jos annamme periksi vastoinkäymisissä, silloin emme voi oppia "Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä." Jumala meitä auttakoon, että luottamuksella ja myötämielellä oppisimme sitä, että kerran ja ikuisesti ilolla ja riemulla saisimme veisata sen taivaassa.

Jumalan viimeinen kansa maan päällä lopussa joutuu taisteleman petoa ja sen kuvaa vastaan. Silloin kun koko maailmaa lähtee seuramaan petoa, jäännöskansa kuoleman uhasta huolimatta pysyy lujana Jumalan puolella. He kokevat taivaallisen Isän erikoinen suojan ja avun.

"Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpöy, se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan." Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta. Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta, et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu. Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. - Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani." - Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi. Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaan." Ps. 91:1-10

Sen vuoksi enkeli näytti Johannekselle, että vain tämä erikoinen joukko osaa laulaa "Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä."

"Ja minä näin, ja katso, Karitsa seisoi Siionin vuorella, ja hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi. Ja minä kuulin äänen taivaasta ikään kuin paljojen vetten pauhinan ja ikään kuin suuren ukkosenjylinän, ja ääni, jonka minä kuulin, oli ikään kuin kanteleensoittajain, kun he kanteleitaan soittavat. Ja he

veisasivat uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttä, paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta. Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niin kuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle, eikä heidän suussa ole valhetta havaittu; he ovat tahrattomat.” Ilm. 14:1-5.

”Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa”

Ei koskaan aikaisemmin on ollut niin paljon erilaisia seurakuntia, uusia eksyttäviä uskonnon oppeja ja vääriä opettaja kuin nykyisin.

”Sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen sanoen: ”Me syömme omaa leipäämme ja vaatetamme itsemme omilla vaatteilla, kunhan vain meidät otetaan sinun nimiisi; poista meidän häpeämme.”” Jes. 4:1. Tämä ennustus toteutuu juuri meidän päivinämme. Monet kutsuvat itsensä kristityiksi, kuitenkin eivät halua Vapahtajamme tarjoamaa ruokaa - elämän leipää ja valkoista pukua - Hänen vanhurskauttansa, vaan heidän omiansa. Eksyttävät opit ja väärät opettajat päivästä toiseen lisääntyvät. Sieluvihollinen yrittää eksyttämään jos mahdollista valitutkin, mutta Jumalan jäännösseurakunta poikkeamatta seuraa Karitsan askeleita. He eivät juo Babylonin viinimaljasta, eivätkä saastuttaa ”itsensä naisten kanssa”.

”Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.” Ilm. 14:12.

Tässä tekstissä näemme Jumalan jäännöskansan kolme tuntomerkkiä: kärsivällisyys, Jumalan lain pitäminen ja Jeesuksen usko.

Kärsivällisyyttä tarvitaan, koska Jeesuksen takaisin tulo viiptyy, sitä tarvitaan, koska koetukset ja vastoinkäymiset kestävät niin kauan kuin elämä täällä maan päällä vielä jatkuu. Silti kaikissa olosuhteissa he pysyvät lujina Jeesuksen uskossa ja uskollisesti noudattavat kaikki kymmenet käskyt, luottaen Jumalan johdatukseen ja apuun. Mikään ei voinut heitä erottaa Jumalan rakkaudesta. Sen vuoksi taivaassa he saavat veisata ”Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä.”

“Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? Niin kuin kirjoitettu on: ”Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina.” Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan

rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” Room. 8:35, 39.

Jumala meitä auttakoon, että uskollisesti seuraamme Jumalan Karitsaa ja kerran ikuisesti olemaan Hänen kanssaan taivaassa. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

AJAN TUNTEMINEN

”...koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskon tulimme.” Room.13:11.

”Me elämme ajan lopussa. Nopeasti täyttyvät ajan merkit julistavat, että Kristuksen tuleminen on lähellä. Päivät, joissa elämme, ovat juhlalliset ja tärkeät. Jumalan Henki vetäytyy hitaasti, mutta varmasti pois maan päältä. Vitsaukset ja tuomiot kohtaavat Jumalan armon halveksijoita. Onnettomuudet maalla ja merellä, epävarmat yhteiskunnalliset olosuhteet ja sanomat sodista ovat enteellisiä. Ne ennustavat meille vielä suuremmasta merkityksestä olevista tapahtumista.” Test.Vol. 9. p. 11.

Siitä ei ole pienintäkään epäilystä, että nykyään elämme erikoista ja tapahtumarikasta aikaa. Suuren taistelun viimeinen osa on alkanut. Me voimme olla varmat siitä, että saatana ennen armon oven sulkemista on tekevä viimeiset ja äärimmäiset ponnistuksensa Jumalan työn hävittämiseksi ja jos mahdollista, eksyttääkseen todelliset Jumalan lapset. Tämä on myöskin selvä ajan merkki. Useammat Raamatun ennustukset ovat täyttyneet. Kristuksen ja apostolien mainitsemat ajan merkit ovat myöskin näyttäytyneet.

Suurin kaikista ennustuksista, ennustus 2300 illasta ja aamusta on jo kaukana takanamme ja Vapahtajamme viimeinen osa palvelustyöstä pyhäkössä, on jo pitkälle kulunut.

Tilanne poliittisella alalla sekä siveellisellä ja yhteiskunnallisella alalla julistavat meille, että loppu on tullut ja että seisomme suurien tapahtumien kynnyksellä.

”Niin kuin Jumala kutsui vanhan Israelin, niin on Hän näinä päivinä kutsunut seurakuntaansa olemaan valona tässä maailmassa. Totuuden valtavalla taltalla, ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomalla, on Hän heidät erottanut seurakunnista ja maailmasta yhdistääkseen heidät läheiseen yhteyteensä. Hän on asettanut heidät lakinsa vartijoiksi ja uskonut heille profetian ennustusten suuren totuuden tälle ajalle. Pyhien ennustusten tavalla, mitkä oli annettu vanhalle Israelille, ovat nämä pyhänä panttina, jotka tulee julistaa maailmalle. Ilm. 14 luvun kolme enkeliä esittävät kansaa, joka ottaa vastaan valon Jumalan sanansaattajilta ja Hänen edustajinaan menevät

eteenpäin antaakseen varoituksen kaikua yli koko maailman. Kristus sanoo seuraajistaan; "Te olette maailman valo." (Test. Voi. 5.p.455-456.)

Kun tämä kolmenenkelin sanoma on julistettu koko maailmalle, tulee neljäs enkeli päättämään työn voimalla ja kirkkaudella. Ilm. 18;1. Todistukset sanovat, että kaikki taivaan asukkaat seuraavat mielenkiinnolla asioiden kehitystä koskien lähestyvää kriisiä ja taistelua Jumalan vallasta maan päällä. Nämä profetian Hengen sanat herättävät meitä vakaviin ajatuksiin. Ne osoittavat meille, että me elämme ajassa, jollaista ei milloinkaan ennen ole ollut maailmassa. Tämän tietoisuuden tulee saada Herran kansan suurempiin ponnistuksiin, syvimpään vakavuuteen, suurimpaan uskollisuuteen ja todelliseen antautumiseen. Ei kukaan ole milloinkaan elänyt niin erikoisessa ja merkityksellisessä ajassa, kuin me. Ei milloinkaan ole niin raskasta ja kauaskantavaa edesvastuuta laskettu minkään kansan harteille kuin on meidän. Meidän, viimeisen Herran kansan, uskonpuhdistuksensa, tulee täyttää Ilm. 18. luku. Maailma täytyy tulla varoitetuksi ja Jumalan työ päätetyksi.

Kun me tässä valossa näemme nykyhetken tärkeyden ja suuren tehtävämme, tulee huulillemme kysymys; "Kuka on tähän kelpollinen?" Mutta Jumala, joka menneisyydessä on antanut heikoille ihmisille voimansa ja apunsa, on vielä tänäänkin sama. Hän lahjoitti opetuslapsilleen suurena helluntaina Pyhän Henkensä voiman ja tämä kokemus teki heidät kykeneviksi täyttämään tehtävänsä. Me elämme ajassa, jolloin jokainen kristitty, joka ymmärtää totuuden, voi nähdä, että Herra on päättämäisillään työnsä maan päällä. Neljännen enkelin kokemukset ja täyttymys ovat läheisesti liitetyt yhteen ehtoosateen kanssa.

Suurin kysymys meille jokaiselle henkilökohtaisesti on tämä; olemmeko valmiit nyt tähän kokemukseen? Aika on tullut ja Herra on valmis. Onko myöskin Jumalan kansa valmis? Meillä ei ole nyt enää aikaa hukattavaksi yhtään, ei aikaa omaan mukavuuteen tai välinpitämättömyyteen. Me tarvitsemme hengellisiin kokemuksiimme nyt enemmän kuin tavallista kristillisyyttä. Herra kutsuu meitä valvomaan nyt tarkemmin kuin milloinkaan, sillä aika on tullut. Meidän asenteemme ja vakavuutemme ei ole sopuinnussa sen suuren valon kanssa, minkä olemme Jumalan kansana saaneet.

Profetian Henki sanoi jo vuonna 1903; "Meidän asemamme maailmassa ei ole sellainen kuin sen pitäisi olla. Me olemme kauaksi loitonneet siitä, missä meidän pitäisi olla. Jos meidän kristillinen kokemuksemme olisi ollut yhtäpitävä sen valon kanssa ja niiden tilaisuuksien kanssa, joita meillä on ollut, olisimme jo alusta asti pyrkineet eteenpäin ja ylöspäin. Jos olisimme vaeltaneet valossa, joka meille annettiin ja jos olisimme seuranneet ainoastaan Herraa oppiaksemme tuntemaan Hänet, niin olisi polkumme tullut yhä valoisammaksi ja valoisammaksi. Mutta monet niistä, joilla on erityinen valo, ovat niin mukautuneet maailmaan, että heitä tuskin voi erottaa maailman ihmisistä. He eivät edusta Jumalan erityistä, valittua kansaa, kallisarvoista kansaa. On vaikea tehdä erotusta sen välillä, - joka palvelee Jumalaa ja sen välillä, joka ei palvele Häntä." Tod.a. 62.

Vielä kerran kuulemme Jumalan äänen puhuvan meille näistä asioista:

"Juhlallinen ja kauhistuttava totuus on se, että monet, jotka olivat innokkaita kolmenkelin sanoman julistamisessa, ovat tulleet hitaiksi ja välinpitämättömiksi. Eroavaisuus maailman ihmisten ja monen kristityksi tunnustautuvan välillä on melkein huomaamaton. Monet, jotka kerran olivat vakavia adventisteja, ovat pyrkimyksissään, tavoissaan ja itsekkyydessään maailman kaltaisia. Monet Jumalan kansan keskuudessa ovat jäykistyneitä ja halvaantuneita, mikä estää heitä ymmärtämästä hetken velvollisuutta." (Test. Vol.8.p.118-119.)

Mika on hetken velvollisuus?

Herra haluaa rukoilevaa, valvovaa, pyhitettyä ja täydellisesti valmistunutta kansaa; kansaa, joka on oppinut hengessä, sielussa ja ruumiissa eroamaan maailmasta. Sen täytyy olla täydellisesti pyhitetty ja puhdistettu nykyisen totuuden tuntemisen ja seuraamisen kautta. Täytyy tulla opetetuksi ja myöskin näytetyksi, mitä merkitsee Jumalan kanssa vaeltaminen, niin kuin kerran Heenok teki. Herra tahtoo kansan, joka on oppinut rukoilemaan kuten Daavid ja Daaniel, joka on uskossa vahva kuten Aabraham ja epäitsekäs kuten Mooses, joka työskentelee kuten Paavali ja rakastaa ja kärsii kuten Kristus.

Hetken suurin velvollisuus on siis Jumalan seurakunnan valmistautuminen ehtoosateelle. Tämän uskonpuhdistusliikkeen on Jumala kutsunut eloon ja se on perustettu lakiin ja todistuksiin, mutta se voi voittaa vain, jos jokainen veli ja sisar, jokainen seurakunnan jäsen henkilökohtaisesti tuntee hetken velvollisuuden.

Jumalan kansan tulee olla lähetykskansan

Nehemian päivinä syntyi myöskin uskonpuhdistus sen tähden, kun kansa oli Babylonin vankeudessa menettänyt näkyvistään Jumalan. Se oli suuri työ, joka voitiin tehdä vain yhteisin ponnistuksin. Mutta me luemme Nehemian 3:38 "Ja siitä kansa sai rohkeutta työhön." Tässä voimassa työ voidaan päättää. Juutalaiset olivat valmiit tuomaan uhreja sekä kestäämään vaaroja ja vaivoja tehdäkseen Jumalan työn. He tunsivat hetken tehtävän ja päämäärän, työn päättämisen ja Jumalan kunnian korottamisen.

Eikö niin tulisi olla meidänkin keskuudessamme? Tahdommeko me tyytyä vähempiin kokemuksiin? Eikö nyt juuri ole paljon ihanampaa ja suurempaa päättää Jumalan työ? Silloin se tapahtui maallisen Kaanaan puolesta, mutta nyt seisomme uuden maan rajalla. Jumalan lasten uskonpuhdistuksessa täytyy saada yksi henki Jumalan puolesta työskentelyyn. Profetian Henki viittaa tässä asiassa apostolien esimerkkiin.

"Eikö opetuslasten työstä, jotka pyhällä innolla työskentelivät ja jotka saivat rohkaisua ja intoa Pyhän Hengen kautta, ole kirjoitettu sen tähden, että nykyinen Herran kansa näiden kertomusten kautta tulisi innostetuksi työskentelemään vakavasti Hänen puolestaan? On yhtä tärkeää ja vielä

tärkeämpää, että Herra nykyisen kansansa puolesta tekee sen, mitä Hän on kansansa puolesta silloin tehnyt. Kaiken, mitä apostolit tekivät, tulee nyt jokaisen seurakunnan jäsenen tehdä. Meidän tulee nyt työskennellä suuremmalla innolla ja suuremmalla määrällä Pyhää Henkeä, koska lisääntyvä jumalattomuus kutsuu ratkaisevaan katumukseen. (Test, Voi.7.p.33.)

Rakkaat veljet ja sisaret.' Työ ei voi tulla päätökseen vain saarnaajien ja kolportöörien työn kautta. Kaikkien tulee tehdä työtä Herralle. Jokainen lahja ja talentti tulee asettaa Herran palvelukseen ja käyttöön.

Nuoria tulee kasvattaa työskentelemään Jumalalle. Tarvitaan ymmärtäväisiä ja elämäkokemusta omaavia miehiä, heidän tulee pyhittää lahjansa Herralle. Myöskin äideille, ja tyttärille on paikka Herran työssä. Rukoilkaamme jokainen Herraa osoittamaan meille paikkamme Hänen viinitarhassaan. Koko kansa' tulee asettaa lunastustyön alttarille.

"Jumalan työtä maan päällä ei voida koskaan päättää, ennen kuin jokainen mies ja nainen meidän seurakunnissamme ottaa osaa työhön ja yhdistää ponnistuksensa saarnaajien ja seurakunnan virkailijoiden ponnistuksiin." (D.d.Ev. 311.)

"Jumalan kansalla on suuri työ edessään, työ, jonka täytyy alituisen saada yhä huomattavampi asema. Meidän ponnistelumme lähetyksen alueilla täytyy tulla vielä laajemmaksi." (Test.Voi.6.p.23.)

"Seurakunnan jäsenet antakaa valonne loistaa. Antakaa äänenne kuulua nöyrässä rukouksessa, ja todistuksissa kohtuuttomuutta ja tämän maailman turhamaisuutta vastaan sekä tälle ajalle kuuluvan totuuden julistamisessa. Teidän äänenne, vaikutuksenne ja aikanne ovat Jumalan lahjoja käytettäväksi sielujen pelastamiseksi Kristukselle." (Test.Voi.9.p.38.)

Auttakoon Herra, että hänen kansansa heräisi ja tuntisi aikansa, jossa elää; että me kaikki heräisimme uskolliseen palvelukseen. Silloin tulee totuuden lippu korotettua korkealle ja maailma on näkevä, että olemme Jumalan lähettämiä. Silloin tulee työ nopeasti päättymään. Silloin tulee maa valaistuksi siitä valosta, mikä säteilee jokaisen uskovan elämästä.

"Nyt seurakunta on taistelussa; meidän aikamme maailma on pimeä, joka melkein kokonaan on antautunut epäjumalan palvelukseen. Mutta se päivä tulee, jolloin taistelu on taisteltu ja voitto saavutettu.... Siellä vapahdetut tapaavat ne, jotka veivät heidät kalliin Vapahtajan luo. He yhtyvät ylistämään Häntä, joka kuoli, jotta ihmiset saisivat sen elämän, joka on yhtä ikuinen kuin Jumalan elämä Taistelu on ohi, kaikki vaikeudet ovat voitettut. Vapahdetut seisovat Jumalan valtaistuimen ympärillä ja voittolaulut täyttävät taivaan. Kaikki yhtyvät ilolla laulamaan: ”Karitsa, joka on teurastettu ja on vapahtanut meidät Jumalalle.”

Oi, että me kerran saisimme yhtyä tähän ylistyslauluun. Siihen auttakoon meitä Herra. Aaman

A. Ringelberg

”Mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy.” Jes. 40:31.

LUNASTETTUJEN OSA IANKAIKKISUUDESSA

»Minä ravitsen *hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen.*» Ps. 91:16.

”Kaikki maailmankaikkeuden rikkaudet ovat pelastettujen vapaasti tutkittavina. Kuolevaisuuden kahleista vapaina he lentävät väsymättä kaukasiin maailmoihin, jotka värisivät surusta, kun katselivat ihmiskunnan kurjuutta, ja kaikuivat ilolauluista, kun saivat tiedon jonkun sielun pelastumisesta. Sanomattoman ihastuneina maan lapset tutustuvat lankeamattomien olentojen iloon ja viisauteen. He tulevat osallisiksi tiedon ja viisauden aarteista, jotka on saavutettu pitkien aikakausien kuluessa tutkimalla Jumalan töitä. Himmentymättömin silmin he katselevat luomakunnan kirkkautta - aurinkoja ja tähtiä ja maailmanjärjestelmiä, näiden kaikkien kiertäessä niille määrättyssä järjestyksessä Jumalan valtaistuinta. Kaikkiin kappaleihin, pienimmistä suurimpiin, on kirjoitettu Luojan nimi, ja kaikissa niissä ilmenevät hänen voimansa rikkaudet.

Ikuisuuden vuosien vierieessä tulee esiin yhä runsaammin ja yhä kirkkaampia ilmestyksiä Jumalasta ja Kristuksesta. Tiedon karttuessa lisääntyvät myös rakkaus, kunnioitus ja onni. Mitä paremmin ihmiset oppivat tuntemaan Jumalaa, sitä enemmän he ihailevat hänen luonnettaan. Kun Jeesus avaa heidän eteensä lunastuksen rikkaudet ja ihmeelliset saavutukset suuressa taistelussa saatanaa vastaan, lunastettujen sydän täyttyy yhä palavammalla rakkaudella, ja yhä ihastuneempina he helähdyttävät kultaharppujaan enkelijoukon, luvultaan kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta ja tuhat kertaa tuhat, yhdistäessä äänensä mahtavaan ylistyslauluun.

»Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: 'Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!' » (Ilm. 5:13).

Suuri taistelu on päättynyt. Syntiä ja syntisiä ei enää ole. Koko maailmankaikkeus on puhdas. Sama sopusoinnun ja ilon sykintä tuntuu läpi koko suuren luomakunnan. Hänestä, joka kaiken on luonut, virtaa elämää, valoa ja iloa rajattoman avaruuden kaikkiin maailmoihin. Pienimmästä atomista suurimpaan maailmaan kaikki oliot, elolliset ja elottomat, julistavat himmentämättömässä kauneudessaan ja täydellisessä ilossaan, että Jumala on rakkaus.” Maranatha 403.

”Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.” Fil. 4:19.

Ilmoituksia

27-28.03.2020 Kevätjuhlat
29.03.2020 Sääntömääräinen vuosikokous

Sydämellisesti tervetuloa!

Seurakuntalehtien vuosikerta hinnat:

Sapatin Vartija 19€

Sapattikoululäksyt 25€

Hartauskalenteri 16€

Yhteensä 60€

Pelkän Sapatin Vartijan vuosikerta 20€

Tilinumero: FI30 5472 0420 0843 35 BIC OKOYFIHH

Siunattua Uutta Vuotta 2020!

Tatun ja Pinjan kotona

Venäjän juhlat

Suomen juhla

“ИМЕЙТЕ ВЕРУ БОЖИЮ...”
Богословские труды в Мирах - 1133

ЖИВАЯ ВЕРА - СПАСАЮЩАЯ ВЕРА!

Ukrainian juhlat

18/08/2019 14:41